

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/76/2017
Identifikačné číslo spisu: 5113010572
Dátum vydania rozhodnutia: 07.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5113010572.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí 7. februára 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného B. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 36T/71/2013, o dovolaní, ktoré podal obvinený B. B. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Dušana Chlapíka, advokáta v Žiline, proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 25. apríla 2013, sp. zn. 36T/71/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a), písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 25. apríla 2013, sp. zn. 36T/71/2013, bol obvinený B. B. uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ najmenej od začiatku roka 2012 v hospodárskej budove pri rodinnom dome v Z. na ul. X. W. č. XX/XX, vyrábal drogu pervitín, ktorú prechovával u seba a následne predával V. Q., pričom pri domovej prehliadke v rodinnom dome v Z. na ul. X. W. č. XX/XX bolo zaistených 26 ks striekačiek so zataveným koncom s bielou kryštalickou látkou, skúmaním KEU PZ Slovenská Lupča bolo zistené, že v prvej striekačke s hmotnosťou 7,63403 g, v druhej striekačke s hmotnosťou 7,63403 g, v tretej striekačke s hmotnosťou 7,67332 g, v štvrtej striekačke s hmotnosťou 7,3847 g, v piatej striekačke s hmotnosťou 7,4271 g, v šiestej striekačke s hmotnosťou 7,80672 g, v siedmej striekačke s hmotnosťou 7,59379 g, v ôsmej striekačke s hmotnosťou 7,53171 g, v deviatej striekačke s hmotnosťou 7,45673 g, v desiatej striekačke s hmotnosťou 7,5823 g, teda celkovo 75,76498 g bol zistený metamfetamín

hydrochlorid, pričom obsah bázy metamfetamín bol stanovený na 70,9%;

v jedenástej striekačke s hmotnosťou 8,08802 g, v dvanástej striekačke s hmotnosťou 8,17709 g, v trinástej striekačke s hmotnosťou 8,01201 g, v štrnásť striekačke s hmotnosťou 7,76053g, v pätnástej striekačke s hmotnosťou 8,56352 g, v šestnásť striekačke s hmotnosťou 7,76575 g, v sedemnásť striekačke s hmotnosťou 7,72664 g, v osemnásť striekačke s hmotnosťou 7,82841 g, v deväť striekačke s hmotnosťou 7,68173 g, v dvadsiatej striekačke s hmotnosťou 7,7591 g, celkovo 79,3628 g, bol zistený metamfetamín hydrochlorid, pričom obsah bázy metamfetamín bol stanovený na 68,8 %;

v dvadsiatej prvej striekačke s hmotnosťou 0,29066 g, v dvadsiatej druhej striekačke s hmotnosťou 3,62115 g, v dvadsiatej tretej striekačke s hmotnosťou 7,45265 g, v dvadsiatej štvrtej striekačke s hmotnosťou 3,65058 g, v dvadsiatej piatej striekačke s hmotnosťou 3,77988 g, v dvadsiatej šiestej striekačke s hmotnosťou 3,55048 g, celkovo 22,3454 g, bol zistený metamfetamín hydrochlorid, pričom obsah bázy metamfetamín bol stanovený na 68,4 %; uvedené množstvo predstavuje najmenej v 3090 jednorazových obvyklých dávok;

bola zaistená plastová fľaša o objeme 0,5 litra s nápisom Baldovská s neznámou tekutinou, pričom skúmaním KEU PZ Slovenská Ľupča bola táto tekutina identifikovaná ako roztok obsahujúci metamfetamín v celkovom množstve 41,262 g, čo predstavuje najmenej 1032 obvykle jednorazových dávok; 12072 tabliet zn. Sudafed, pričom skúmaním KEU PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že každá tableta predstavuje 724,32 g pseudoefedrínu hydrochloridu, z ktorého je možné vyrobiť 666,86 g metamfetamínu hydrochloridu, čo je 535,80 g bázy metamfetamínu, čo predstavuje 13395 obvykle jednorazových dávok;

hodnota zaistených drog bola vyčíslená Národnou protidrogovou jednotkou na celkovú sumu 174 170 eur;

Metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení Zákona č. 260/99 Z. z.,

2/ v presne nezistenej dobe si zadovážil a následne v rodinnom dome na ul. X. W. č. XX/XX v Z., prechovával samonabíjaciu pištoľ zn. Ortigies, kal. 7,65 mm, výr. č. XXXXX, 89 ks nábojov ka. 7,65 mm Browning zn. Sellier a Bellot a 91 ks malokalibrových nábojov kal. 22 Long Rifle, 1 ks puškového náboja kal. 270 Winchester zn. Sellier a Bellot a revolver pôvodne flobertový revolver, českej výroby zn. ALFA-PROJ, model 640, pôvodného kalibru 6 mm Flobert ME, výr. č. XXXXXXXXXXXX rámu a výr. č. valca revolvera F., ktorý bol podomácky prerobený na zbraň kalibru 22 Long Rifle, a to aj napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu.

Za to súd uložil obvinenému B. B. podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obvineného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obvineného zaviazal povinnosťou po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát za pol roka osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil aj trest prepadnutia vecí uvedených v rozsudku.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Predmetný rozsudok Okresného súdu Žilina o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Trestného poriadku, jeho vyhlásením, teda 25. apríla 2013.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený B. B. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Dušana Chlapíka advokáta v Žiline dovolanie 15. februára 2017 a 24. marca 2017 z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda že v konaní bolo porušené právo na obhajobu zásadným spôsobom.

Obvinený v dovolaní uviedol, že dňa 2. februára 2016 podal na Okresnom súde Žilina návrh na povolenie obnovy konania vo veci, sp. zn. 36T/71/2013. Súd po prejednaní veci uznesením, sp. zn. 3Nt/4/2016, z 25. apríla 2016 návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Sťažnosť obvineného proti uvedenému rozhodnutiu odvolací Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 1Tos/48/2016, z 1. júna 2016 zamietol.

Vzhľadom na zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania podal obvinený B. B. dovolanie, v ktorom namietal :

1. Dňa 22. apríla 2013 sa uskutočnilo na Okresnej prokuratúre v Žiline konanie o uzavretie dohody o vine a treste. Návrh tejto dohody predložený konajúcim prokurátorom bol pre obvineného neprijateľný, nesúhlasil s ním. Následne došlo k presvedčeniu obvineného o výhodnosti jeho postavenia v prípade uzavretia dohody, pričom bol uvedený do omylu v okolnostiach viny a trestu a pod vplyvom omylu vyslovil súhlas s uzavretím dohody o vine a treste (3Pv 778/12).

2. Dňa 25. apríla 2013 sa uskutočnilo na okresnom súde verejné zasadnutie ohľadne rozhodovania o väzbe a schválení návrhu dohody o vine a treste. Obvinený poznamenal, že k uzavretiu dohody o vine a treste došlo 22. apríla 2013, pričom prokurátor podal návrh na chválenie dohody o vine a treste 23. apríla 2013 a prvostupňový súd určil termín schválenia dohody na deň 25. apríla 2013. S prihliadnutím na takýto postup je zrejmé, že obvinený o tomto termíne nebol riadne a včas upovedomený s možnosťou poskytnutia lehoty na prípravu tohto konania. Dňa 25. apríla 2013 bol obvinený z výkonu väzby predvedený na pojednávanie súdu a až vtedy bol oboznámený s tým, že sa bude rozhodovať o jeho ďalšej väzbe a o schválení návrhu dohody o vine a treste.

3. Na verejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2013 súd vydal príkaz na prepustenie obvineného z vyšetrovacej väzby na slobodu v rámci rozhodovania o ďalšom trvaní väzby, ktorý mu bol predložený k podpisu jeho prevzatím spolu s podpísaním upovedomenia o termíne verejného zasadnutia bez toho, aby mu bol vysvetlený ich obsah a význam. Následne sa uskutočnilo konanie o schválení dohody o vine a treste, v ktorom súd vydal príkaz na zadržanie obvineného a jeho dodanie do výkonu trestu a rozsudkom schválil dohodu o vine a treste. V prípravnom konaní ani v konaní pred súdom nebola dodržaná zákonná lehota obvineného na prípravu obhajoby. Obvinený nebol najmenej v lehote 5 dní upovedomený o úkonoch.

Obvinený B. B. preto navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že rozsudkom Okresného súdu Žilina, č. k. 36T/71/2013-35, z 25. apríla 2013 bolo porušené ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Aby zrušil tento rozsudok ako aj rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa vyjadril podaním doručeným okresnému súdu 10. mája 2017 prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiline (ďalej len prokurátor). Vo vyjadrení prokurátor uviedol, že súčasťou spisu aj dozorového denníka je zápisnica o dohode ako aj dohoda o vine a treste, kde je jednoznačne uvedené, že v tom čase obvinený B. B. s dohodou súhlasil, jednoznačne priznal vinu a súhlasil aj s navrhovaným trestom, ktorý bol v rámci sadzby znížený na 13 a pol roka, keďže reálne mu hrozil podľa asperačnej zásady trest odňatia slobody vo výmere 20 až 25 rokov, resp. doživotie. Pri uzatváraní dohody o vine a treste bol prítomný aj jeho obhajca. Podľa pripojených doručeník predvolanie bolo obvinenému doručené 15. apríla 2013, pričom termín dohody bol ustanovený na 22. apríla 2013, čiže lehota na

prípravu bola zachovaná. Všetky zúčastnené strany sa na súde vyjadrili, že súhlasia so skrátením lehoty a nežiadajú dodržať 5 dňovú lehotu. Táto skutočnosť je poznamenaná v zápisnici Okresného súdu Žilina. Konania na súde sa zúčastnil aj obhajca obvineného. Skutočnosť, že bol obvinený uvedený do omylu sa nezakladá na pravde. Obvinenému bol dôsledne vysvetlený inštitút dohody a to na prokuratúre aj na okresnom súde ako aj druh a výška trestu. S týmto návrhom súhlasil obvinený i jeho obhajca. Trest bol uložený pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby a je ho možné považovať za zákonný a dôvodný. Obvinený podania začal písať až štyri roky po odsúdení, pričom ako prvý podal návrh na obnovu konania, ktorý mu bol právoplatne zamietnutý. Právo na obhajobu v jeho prípade porušené nebolo, nakoľko obhajcu mal obvinený od začiatku trestného stíhania až po právoplatné odsúdenie. Obhajca sa zúčastňoval všetkých úkonov trestného konania. Spokojnosť či nespokojnosť obvineného s obhajcom nie je dôvodom vyslovenia záveru, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. V návrhu na schválenie dohody sa vyskytla v poučení písárska chyba, keď bolo uvedené, že je možné podať dovolanie iba za podmienky uvedenej v § 371 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku. Prokurátor vo vyjadrení navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred tým, ako pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom ustanovenej lehote.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému a jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Dovoláním napadnutý rozsudok bol obvinenému B. B., prokurátorovi a obhajcovi obvineného doručený 25. apríla 2013, po skončení verejného zasadnutia na Okresnom súde Žilina, ako to vyplýva z pripojených doručení (č. l. 399). Uvedeným dňom začala plynúť trojročná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania. Koniec tejto lehoty pripadol na 25. apríla 2016.

Dovolanie podané obhajcom obvineného bolo doručené Okresnému súdu Žilina 15. februára 2017 (č. l. 488 - 495) a 24. marca 2017 (č. l. 527 - 529), teda oneskorene, preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku. So zreteľom na odmietnutie dovolania nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

Čo sa týka odmietnutia dovolania aj podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, teda že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, k tomu najvyšší súd uvádza :

Dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného, ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny po tom, ako kladne odpovie pred súdom na verejnom zasadnutí na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Trestného poriadku pod písmenami a) až j).

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j) Trestného poriadku sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku síce vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods.

1 písm. c) Trestného poriadku, avšak v tomto ustanovení, ako ani v ďalších ustanoveniach siedmej hlavy Trestného poriadku, týkajúcich sa konania o dohode o vine a treste nie je uvedené, kto je osobou oprávnenou na podanie dovolania pre tento špecifický prípad.

Táto otázka bola vyriešená na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde bolo schválené rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tdo 32/2007, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod číslom 58, z ktorého vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a ods. 2 Trestného poriadku v zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z. účinnnej od 1. septembra 2011 možno § 334 ods. 4 Trestného poriadku podať dovolanie proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste už len podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obvinený sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavil súhlas so schválením dohody o vine a treste sa okrem iného vzdal aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (odvolanie), v dôsledku čoho stratil aj oprávnenie podať proti takému rozhodnutiu dovolanie s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd preto na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného podľa § 382 písm. a), písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.